

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: I. V., bytem P. W., Germany, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.6.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 4.102,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X vedený u GEMB, a.s. České Budějovice.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.6.2013 adresovanou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013 č.j. X, protože dle něho byl nedostatečně zjištěn stav věci a na jeho základě bylo nesprávně rozhodnuto, jelikož žalovaná nepřihlédla správně k celému rozsahu doby pojištění, neboť v letech 1979 až 1985 působil žalobce jako aktivní muzikant v krajské organizaci koncertů, estrád v Krajském kulturním středisku České Budějovice, což dokladuje podrobným vlastním přehledem průběhu odpracovaných dob i listinami dokládajícími účast na sociálním pojištění ve větším rozsahu, než z jakého vycházela žalovaná při svém rozhodování, proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné; závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.4.2013 a vrácení věci žalované, současně byly požadovány i náklady řízení bez specifikace. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 19.4.2013 č.j. X žalovaná zcela změnila rozhodnutí č.j. X ze dne 5.11.2012 tak, že podle ustanovení § 38 písm. a) zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k článku 46 a k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení**) přiznává od 30.7.2011 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 1.428 Kč měsíčně, od ledna 2012 náleží invalidní důchod ve výši 1.452 Kč měsíčně a od ledna 2013 náleží invalidní důchod ve výši 1.474 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.4.2013 bylo uvedeno, že posudkem provedeným lékařem ČSSZ dne 28.2.2013 výhradně podle českých právních předpisů bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně, a to rovněž od 30.7.2011, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddíl A, položce 6b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10%, takže celkově činí 60%. Dále bylo uvedeno, že žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění jen na základě českých dob pojištění, kde získal celkem 2724 dnů (7 let a 169 dnů), ČSSZ neposuzovala nárok na tzv. národní český invalidní důchod, ale posuzovala nárok účastníka řízení na tzv. poměrný neboli dílčí český invalidní důchod, neboť bylo ve smyslu článku 6 Nařízení třeba přihlédnout k dobám pojištění získaným ve Spolkové republice Německo. Německý nositel pojištění potvrdil na formuláři E 205 D „Potvrzení týkající se historie osobního pojištění na území Německa“ doby pojištění získané žalobcem, ke kterým bylo možno pro nárok na český invalidní důchod přihlédnout, v rozsahu 9366 dnů (25 let a 241 dní), celkem tedy ke dni vzniku invalidity druhého stupně, tj. k 30.7.2011 získal 12090 dnů pojištění. Po dopočtení doby pojištění do dne vzniku nároku na starobní důchod, tj. do 20.9.2020, činí doba pojištění celkem 14895 dnů, tedy 40 roků a 295 dnů, čímž splnil i podmínku získání potřebné doby pojištění. Na základě informace od žalobce ohledně údajně nezhodnocených dob pojištění v letech 1979 až 1985 provedla ČSSZ šetření prostřednictvím OSSZ České Budějovice, neboť působil v té době jako muzikant v Krajské organizaci koncertů, estrád a v Jihočeském symfonickém orchestru České Budějovice a v Krajském kulturním středisku České Budějovice, ale nepodařilo se dohledat žádné doklady potvrzující jeho účast na důchodovém pojištění v jím uváděných časových intervalech; pokud žalobce sám doloží doklady prokazující jeho tvrzení o účasti na pojištění, bude se jimi ČSSZ zabývat, proto námitky v tomto ohledu shledala jako nedůvodné.

Pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2.7.2013 č.j. 2Ad 32/2013-9 byla věc postoupena k vyřízení Krajskému soudu v Plzni jako místně příslušnému, kterému byla doručena dne 6.8.2013.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 5.12.2013 uvedla mimo jiné, že předmětem daného sporu je zhodnocení umělecké činnosti žalobce v letech 1979 až do 31.3.1982 a i když žalovaná provedla šetření umělecké činnosti žalobce u Magistrátu České Budějovice a ve Státním archivu České Budějovice, které je součástí spisové dokumentace, výsledek byl negativní. Nepodařilo se prokázat, že by žalobci od 1.12.1979 do 31.3.1982 (do 15.11.1979

zhodnocena doba zaměstnání-pojištění) byly vyúčtovány příjmy, které by bylo možno posoudit dle jednoznačných zákonných ustanovení vztahující se k době účasti na důchodovém zabezpečení (pojištění) umělce. Žalobce sice předkládá písemnosti vztahující se k jeho umělecké činnosti v požadovaných letech, nicméně se nejedná o doklady, které by byly relevantní pro účely důchodového pojištění, neboť z nich není jednoznačně patrné, do jakých příjmových stupňů byl žalobce coby umělec zařazen orgánem příslušným provádět zabezpečení dle § 75 odst. 3 vyhl. č. 128/1975 Sb., po vyjádření příslušné organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců; od 1.5.1990 (vyhl. č. 123/1990 Sb.) bylo „zabezpečení umělců“ jako samostatný institut zrušeno a bylo povšechně nahrazeno zabezpečením osob samostatně výdělečně činných; žalovaná za takto zjištěného stavu i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 19.4.2013 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

Následně *žalobce v podání* dne 9.1.2014 prostřednictvím svého tehdejšího zástupce advokátky JUDr. Kateřiny Soukupové setrval na podané žalobě a vyjádřil přesvědčení, že právě doloženými listinami prokázal, že v letech 1979-1985 se jako aktivní muzikant podílel a účastnil na sociálním pojištění ve větším rozsahu, než z jakého vycházela při rozhodování k datu 19.4.2013 žalovaná. Zdůraznil také, že žalovaná vychází při svých úvahách z toho, že opustil tehdejší Československou republiku již dne 1.4.1982 a odkazuje ho od tohoto data na německou pojišťovnu (viz vyjádření žalované, 2. strana, 5. až 6. odstavec). Ve skutečnosti však odešel do emigrace v březnu roku 1985 a počáteční záznam na německé důchodové pojišťovně pochází z legálního jednoměsíčního angažmá ve Spolkové republice Německo (dále jen **SRN**), z kterého se vrátil a nadále účinkoval v Čechách i v dalších zemích, což dokládá již dodanými listinnými důkazy, zejména pak listinou označenou č. 19 a z tohoto angažmá žalobce zaplatil agentuře Pragokonzert povinný odvod, proto nadále trvá i na zhodnocení období od 1.1.1979 do 28.2.1985, kdy platil za každé angažmá odvody, což dokládá předloženými listinami.

Dne 17.3.2014 bylo doručeno zdejšímu soudu *podání žalobce* s oznámením, že bylo dohodou ukončeno dne 3.3.2014 jeho zastupování JUDr. Soukupovou na základě plné moci ze dne 23.5.2013, tuto skutečnost následně sdělila i jmenovaná advokátka.

Poté *žalovaná nejprve dne 17.6.2014 a dále 25.7.2014 k podání žalobce ze dne 9.1.2014 uvedla*, že na základě doložených dokumentů přistoupila k přešetření umělecké činnosti žalobce v rozhodném období a dospěla k závěru, že skutečně vykonával uměleckou činnost na území Československa od 1.12.1979, nově byly zjištěny odpracované dny a také jeho hrubý výdělek v letech 1981-1982, když v roce 1981 vykonával uměleckou činnost 365 dní s hrubým výdělkem 21 786,-(Kčs) a v roce 1982 za dobu 365 dní dosáhl hrubého výdělku 19 420,-(Kčs). Žalovaná proto přistoupila k vyhotovení nového ELDP a poté i nového osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) a dle provedeného předběžného výpočtu po zhodnocení let 1981 a 1982 celková výše důchodu má výši 1 590,-Kč oproti přiznané celkové výši 1 428,-Kč (měsíčně). V současné době však žalovaná postrádá dokumenty, z nichž by bylo patrné datum opuštění republiky a žalobci se nepodařilo prokázat, do jakých příjmových stupňů byl v rozhodném období coby umělec zařazen a jakých příjmů v té době dosahoval, tudíž záleží na žalobci, zda bude uspokojen postupem žalované, která je ochotna po ukončení soudního řízení dodatečně zhodnotit pouze roky 1981-1982, anebo

předloží další relevantní doklady, na jejichž základě by žalovaná mohla přistoupit k dalšímu zápočtu.

*Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.4.2013 bylo žalobci doručeno dne 27.4.2013 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i rozhodnutí předcházejícím ze dne 5.11.2012 i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu. Zase však není zjiitelné, kdo přeložil tiskopis E 213 DE („Podrobná lékařská zpráva“) ze dne 30.7.2011 z německého do českého jazyka, tudíž nezbyvá než konstatovat, že žalovaná je v tomto směru naprosto nepoučitelná, i když jí kvůli témuž nedostatku byla opakovaně zrušena její rozhodnutí. Dále byl proveden předběžný výpočet invalidního důchodu žalobce dne 5.6.2014 na základě postoupené spisové dokumentace OSSZ v Českých Budějovicích, kdy bylo zjištěno, že žalobce vykonával uměleckou činnost od 1.12.1979 do dne opuštění republiky a nově byl vyhotoven nový evidenční list důchodového pojištění (dále jen **ELDP**), ale bez uvedení data vyhotovení, kde byl doplněn rok 1981 – 365 dní s výdělkem 21.786,-Kč a rok 1982 – 365 dní s výdělkem 19.420,-Kč, takže by invalidní důchod činil nově 1.590,-Kč měsíčně.*

Z vyžádaného trestního spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 1T 347/1985 vyplývá, že rozsudkem ze dne 25.11.1985 č.j. 1T 347/1985-33 (právní moc 10.12.1985) byl žalobce uznán vinným ze spáchání trestného činu opuštění republiky dle § 109 odst. 2 tr. zákona, za což mu byl udělen trest odnětí svobody na dva roky nepodmíněně a trest propadnutí majetku, neboť jako hudebník ve skupině J. C. častěji s ní působil v zahraničí prostřednictvím Pragokonzertu, naposledy působil v Rakousku, Švýcarsku, NSR a Itálii a pobyt mu byl povolen v zahraničí do 3.4.1985, ale nevrátil se s ostatními členy skupiny, setrval v zahraničí (v NSR), kde se od 4.4.1985 zdržoval bez souhlasu čl. úřadů. Ze sdělení Pragokonzertu Praha ze dne 21.6.1985 vyplývá, že naposledy byl žalobce vyslán do Rakouska v době od 21.12.1984 do 28.2.1985 se souborem J. C., povinnosti vůči Pragokonzertu plnil, jako hudebník ve svobodném povolání byl evidován u KKS (Krajské kulturní středisko) České Budějovice, a mimo jiné z přehledu jeho příjmů za zahranič. angažmá zprostředkovaná Pragokonzertem je zřejmé, že činil 16 735,-Kčs za dobu od 22.12.1981 do 30.4.1982, dále 5 215,- Kčs za dobu od 16.8. do 30.9.1983, za dobu od 1.12.1983 do 31.3.1984 činil 14 179,- Kčs a také 11 002,-Kčs za dobu od 25.5. do 31.8.1984. Z usnesení ze dne 9.1.1991 sp. zn. 1Rt 930/90 vyplývá, že jím byl zrušen citovaný rozsudek ze dne 25.11.1985 a trestní stíhání bylo zastaveno.

Po nařízení ústního jednání žalobce k výzvě soudu zaslal soudu originály dokladů, z nichž byly pořízeny soudem ověřené kopie (doručeno dne 27.10.2014) pro další řízení:

- * Potvrzení Pragokonzertu z 29/7/1982 pro účely sociálního zabezpečení obsahuje, že jeho celkový bto-příjem činil přepočtem 30.052,-Kčs za umělecké angažmá – Rakousko, NSR, Itálie – v době od 22.12.81 – 30.4.1982;
- * Dopis Pragokonzertu z 3.6.1985 žalobci, že částka jeho dluhu činí včetně přepočtem dle jejich kursů celkem 1.415,-DM a je nutno ji poslat obratem na účet Pragokonzertu č. 113 60 14 u Živnostenské banky Praha a o provedené úhradě zaslat kopii od zahraniční banky;
- * Doklad banky Stadtparkasse München ze dne 15.7.85 o zaplacení částky 1.415,-DM na účet Pragokonzertu č. 113 60 14 u Živnostenské banky Praha;

* Potvrzení Slovkoncertu Bratislava ze dne 17.8.1982 o tom, že za zprostředkované zahraniční angažmá od 1.7. do 31.10.1981 činil příjem žalobce z umělecké činnosti btto 25.048,-Kč (ntto 19.474,-Kčs);

* Doklady o nákladech řízení za právní služby advokátky JUDr. Kateřiny Soukupové ze dne 14.1. a 9.5.2014.

Žalobce dne 20.10. a 4.11.2014 soudu sdělil, že požaduje náklady řízení v celkové výši 10.500,-Kč ze právní služby JUDr. Soukupové a za poštovné celkem 500,-Kč, ale doklad má pouze na částku 3,65 Euro, což je v přepočtu cca 100,-Kč, a přiznané náklady zaslat na účet č. X vedený u GEMB A.S. České Budějovice.

Ústního jednání konaného dne 12.11.2014 se žalobce nezúčastnil (*nepřítomnost ze zdravotních důvodů písemně omluvil*) a zástupce žalované uvedl závěrem, že s ohledem na nově prokázané skutečnosti ohledně doby pojištění žalobce a jeho příjmů v této době ponechávají rozhodnutí na úvaze soudu.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Doba účasti na pojištění umělců se v době *od 1.1.1976* hodnotila podle § 72 a násl. prováděcí vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálního zabezpečení č. 128/1975 Sb., kterou se prováděl zákon o sociálním zabezpečení č. 121/1975 Sb., podle níž byli umělci při výkonu umělecké činnosti povinně účastni důchodového zabezpečení, když dle § 74 (Vznik a zánik zabezpečení) **odst. 1, 2 uvedené vyhlášky** povinné zabezpečení umělce vzniká dnem, kterým podle vyjádření organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců začal umělec soustavně vykonávat svou činnost, a zaniká dnem, kterým podle vyjádření této organizace uvedená činnost skončila; zaniká také dnem, od něhož umělec již nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 73 odst. 1. Dobrovolné zabezpečení umělce vzniká na základě přihlášky dnem, od něhož umělec splňuje podmínky uvedené v § 73 odst. 2, a zaniká dnem, kterým některou z těchto podmínek nesplňuje. Vstoupí-li povinně zabezpečený umělec do zaměstnání, je dobrovolně zabezpečen dnem vstupu do zaměstnání, aniž podává přihlášku. Vstup do zaměstnání a skončení umělecké činnosti je umělec povinen ohlásit do 8 dnů orgánu příslušnému provádět zabezpečení umělců a organizaci spolupůsobící při provádění zabezpečení umělce.

V § 75 odst. 1-4 vyhlášky č. 128/1975 Sb. bylo stanoveno: (1) Povinně zabezpečení umělci se zařazují podle výše ročního příjmu plynoucího z jejich činností do příjmových stupňů určených těmito pevnými měsíčními částkami:

roční příjem Kčs		příjmový stupeň (měsíčně) Kč	
	do	5400	250
nad 5400	do	11400	500
nad 11400	do	17400	1000
nad 17400	do	23400	1500
nad 23400	do	29400	2000
nad 29400	do	35400	2500
nad 35400	do	41400	3000
nad 41400	do	47400	3500
nad 47400	do	53400	4000
nad 53400	do	59400	4500
nad 59400			5000

(2) Za roční příjem umělce se považuje hrubý příjem z umělecké činnosti (vědecké nebo novinářské činnosti) podrobený dani za kalendářní rok, snížený o skutečné režijní náklady spojené s výkonem této činnosti, nejvýše však

- a) o 60 % při umělecké činnosti v oboru sochařství,
- b) o 50 % při jiné výtvarné činnosti a při umělecké fotografii a
- c) o 40 % při ostatní umělecké činnosti.

(3) Do příjmových stupňů zařazuje umělce orgán příslušný provádět zabezpečení podle tohoto dílu vyhlášky po vyjádření příslušné organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců. V prvním roce zabezpečení se umělec zařadí podle pravděpodobné výše hrubého příjmu. Změna v zařazení do příjmového stupně se provádí při podstatné změně příjmu vždy od počátku tohoto kalendářního roku, který následuje po roce, kdy ke změně došlo.

(4) Dobrovolně zabezpečený umělec se zařazuje do tohoto z příjmových stupňů uvedených v odstavci 1, který odpovídá příjmu z jeho činnosti podle vyjádření příslušné organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců.

Podanou žalobou se v této věci žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v žalobě. Soud, který tímto omlouvá délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi, pak na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru o důvodnosti žaloby ze dne 20.6.2013 proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013, jímž změnila žalovaná rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.11.2012 jak citováno shora, jelikož shledal, že jsou dány podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013 pro vady řízení spočívající v níže uvedených důvodech a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dále soud připomíná, že dle § 75 odst. 1

s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 19.4.2013.*

V této věci dle názoru soudu i s přihlédnutím ke shora citované prováděcí vyhlášce platné v rozhodné době, tj. 1979 až 1985, jsou splněny podmínky pro započtení žalobcem požadované doby pojištění v plném rozsahu s ohledem na skutečnosti zjištěné v přezkumném soudním řízení, když bylo zejména zjištěno, že žalobce se zdržoval v zahraničí bez povolení čsl. orgánů až od 4.4.1985, za což byl také pravomocně odsouzen, tudíž do uvedené doby pobýval a pracoval v zahraničí jen na základě zprostředkování a se souhlasem spolupůsobící organizace (Pragokonzert). Žalobce prokázal v tomto řízení i další doby pojištění a i příjmy v nich získané, neboť k opuštění republiky došlo až od 4.4.1985, jak vyplývá z vyžádaného trestního spisu č.j. 1T 347/1985, z čehož je zřejmé, že ***žalovaná nezjistila řádný stav věci a rozhodla na základě neúplných podkladů***, proto soud zrušil napadené rozhodnutí ze dne 19.4.2013 pro vady řízení a věc vrátil žalované s tím, že ***nejprve řádně vyhodnotí v tomto řízení nově prokázané skutečnosti ohledně další doby pojištění a i příjmů v ní dosažených, případně požádá příslušnou OSSZ o vyhotovení nových ELDP, pečlivě zhodnotí veškeré doby pojištění a dosažené příjmy pro nový výpočet přiznaného invalidního důchodu***. Dále ještě ***před vydáním nového rozhodnutí žalovaná doplní dávkový spis tak, aby bylo jednoznačně zjištělné, kým a kdy byl přeložen tiskopis E 213 D*** („Podrobná lékařská zpráva“) z německého do českého jazyka a ***obě verze budou spojeny tak, aby tvořily jeden celek*** (sešitím šnůrkou, provázkem či kancelářskými sponkami a přelepením), jinak se žalovaná vystavuje nebezpečí, že pro tento závažný nedostatek může dojít i ke zrušení nového rozhodnutí jako nepřezkoumatelného, jak už i zdejší soud několikrát rozhodl, neboť ***tvůrce překladu musí být jednoznačně zjištělný***, když na základě tohoto dokumentu je hodnocen zdravotní stav pojištěnce ve vztahu k invaliditě.

Soud neshledal rozpory mezi tvrzením žalobce a obsahem jím předložených písemností i vyžádaného trestního spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích, když se jedná o ucelený a navazující průběh doby výkonu jeho umělecké činnosti. Navíc nejenom osobám žijícím v této republice, které dosáhly zletilosti před rokem 1989, bylo všeobecně známo, že jakákoliv výdělečná činnost v zahraničí musela být schválena/povolena příslušnými orgány - v případě umělců Pragokonzert, Československá umělecká agentura, se sídlem v Praze. Nebyl zjištěn pobyt žalobce v zahraničí bez povolení československých úřadů, když předloženými listinami shora citovanými prokázal, že v období od 1.12.1979 až do 4.4.1985 kontinuita jeho státního občanství nebyla nikdy porušena, tudíž je nepochybné, že bylo legální i jeho zahraniční angažmá 1981-1985 se souhlasem spolupůsobící organizace (Pragokonzert).

Sice si je soud vědom toho, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, ale ***vykázání získané doby pojištění žalobce nemohl žádným způsobem ovlivnit, neboť povinnost spočívala na agentuře Pragokonzert, a rovněž nemůže jít k tíži žalobce nesplnění zákonné povinnosti zaměstnavatele či spolupůsobící organizace, tj. (již zaniklého) Pragokonzertu, který svoji povinnost nesplnil, jelikož při splnění této povinnosti by se započtení předmětné doby nemusel žalobce dožadovat prostřednictvím žaloby podané u soudu.***

Základním podkladem pro prokázání doby pojištění a výše příjmů z něho je sice ELDZ, ten ale není veřejnou listinou, takže není pouze výlučným důkazem či důkazem vyšší důkazní hodnoty a nesvědčí mu ani nevyvratitelná domněnka pravdivosti, pouze je způsobilý dokládat pravdivost tvrzených skutečností (zaměstnavatelem), jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 3Ads 81/2010-493 ze dne 13.1.2011.

Žalovaná tedy vydá nové rozhodnutí, jímž vyhoví žádosti žalobce a do doby pojištění započte i jím požadovanou a předloženými listinami nově prokázanou dobu vykonávané umělecké činnosti v zahraničí zprostředkovanou Pragokonzertem i od 1.12.1979 na území Československa, jak ostatně uvedla žalovaná i ve svém vyjádření ze dne 25.7.2014 poté, co jí dne 29.1.2014 soud zaslal žalobcem předložené listiny týkající se období 1979 až 1985, což bude mít nepochybně vliv na výši přiznaného invalidního důchodu. V tomto soudním řízení žalobce prokázal jiným způsobem než předložením smlouvy o zprostředkování angažmá, že byl v uvedené době vyslán i na zahraniční angažmá, jak ostatně žalované tvrdil i v předchozí době, a na podporu svých tvrzení předložil důkazy, které však žalovaná při svém rozhodování neměla k dispozici, jak sama uvedla dne 25.7.2014, když v řízení o námitkách nic nebránilo žalované vyzvat žalobce k předložení důkazů na podporu jím tvrzených skutečností, avšak žalovaná tak neučinila. Žalovaná tedy nově prokázané doby započte žalobci do celkové doby pojištění a i příjmy v nich dosažené, bude-li je možno přiřadit ke konkrétnímu roku, jelikož část příjmů se týká části dvou po sobě následujících roků; případně žalovaná použije institut vyloučené doby v odůvodněných případech, když bude vycházet ze zaslaných kopií „Příhlášky k zabezpečení v nemoci a důchodovém zabezpečení umělců“ /od 1.12.1979 s příjmovým stupněm 1.500,-Kčs z 8.1.1980; z 11.8.1981 a z 30.5.1983 – příjmový stupeň 3.500,-Kčs, hrubý příjem v r. 1980 – 11.091 a v r. 1982 – 19.420/, z Potvrzení Slovkoncertu Bratislava ze dne 17.8.1982 - žalobce byl zprostředkovaně na zahraničním angažmá od 1.7. do 31.10.1981 s příjmem btto 25.048,-Kčs, ntto 19.474,-Kčs, z Potvrzení Pragokonzertu ze dne 29.7.1982 – příjem ze zahraničního angažmá činil přepočtem btto 30.052,-Kčs, ze Smluv o zprostředkování uměleckého pořadu (Krajská organizace koncertů a estrád České Budějovice) z let 1980-1984 (případně příslušných ústřížků složenek o doručení honorářů žalobci) i dopisu Pragokonzertu ze dne 3.6.1985 o vyúčtování posledního výjezdu žalobce do Rakouska a SRN i dokladu o zaplacení požadované částky 1.415,-DM dne 15.7.1985 na účet Pragokonzertu. Rovněž bude žalovaná vycházet z údajů zjištěných soudem ve shora citovaném trestním spisu sp. zn. . IT 347/1985, kde jsou ve sdělení Pragokonzertu ze dne 21.6.1985 uvedena jeho angažmá a i příjmy z nich dosažené za celou rozhodnou dobu, přičemž je nepochybné, že skutečnosti tam uvedené nejsou zpochybnitelné, jelikož při vyhotovování uvedeného bylo zcela jistě vycházeno z aktuálních informací. Výrok i odůvodnění nového rozhodnutí budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., čímž bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 83/2013 ze dne 12.11.2014.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce požadoval náklady řízení dle písemné specifikace ze dne 20.10.2014, kdy požadoval za právní poradenství 10.500,-Kč a zaslal písemné zúčtování nákladů právního zastoupení

advokátkou JUDr. Kateřinou Soukupovou se sídlem U Malše 8, 370 01 České Budějovice, ze dne 9.5.2014 (*23.5.2013 úvodní konzultace a převzetí věci /podepsána plná moc/, sepis žaloby dne 20.6.2013, po konzultaci dne 6.1.2014 /1 hodina/ sepis vyjádření dne 9.1.2014 pro soud*) společně s fakturou ze dne 14.1.2014 na částku 4.500,-Kč za 3 úkony právní pomoci po 1.200,-Kč a 3 režijní paušály po 300,-Kč; dále zaslal příjmové doklady z 23.5.2014 o úhradě částky 1.210,-Kč za právní pomoc a částky 5.000,-Kč jako zálohy na právní služby jmenované advokátce i doklad Deutsche Post ze dne 5.9.2014 o zaplacení částky 3,65 EUR za zaslání písemnosti s tím, že poštovní náklady nemůže vyčíslit přesně, jelikož omylem zlikvidoval všechny poštovní poukázky jeho zásilek. Soud postupoval ohledně nákladů za právní pomoc advokáta dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*) a dle §§ 7, 9 odst. 2 a 11 odst. 1 písm. a), d) přiznal 3.900,-Kč za 3 úkony (*převzetí věci, písemná žaloba a písemné stanovisko ze dne 9.1.2014*) a 1.000,-Kč a za 3 režijní paušály a 300,-Kč (§ 13 odst. 3) a dále poštovné za zaslání dvou písemností soudu dne 5.9. (3,65 €; 1€ a 27,595 Kč) a 21.10.2014 (3,65 €; 1€ a 27,610 Kč) ve výši 202,-Kč (zaokrouhlených) *celkem tedy 4.102,-Kč*. Přiznanou částku uhradí žalovaná žalobci na předmětný účet, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. listopadu 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně